

prima instanță – (Judecătoria Criuleni) Au. Cazacliu

instanța de apel – (Curtea de Apel Chișinău) Iu. Cimpoi, A. Panov, N. Simciuc

ÎNCHEIERE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Serafimciuc Valentina,

în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Serafimciuc Valentina, intervenienți accesorii Galina Cavcovschi, Vladimir Cavcovschi și Petru Bureac împotriva lui Nicolae Rotaru și Nicolae Răzeșu cu privire la recunoașterea nulității actelor juridice,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2016 prin care s-a admis apelul declarat de avocatul Igor Litvinenco în interesele lui Nicolae Rotaru și avocatului Viorel Chetrușca în interesele lui Nicolae Răzeșu, s-a casat hotărârea Judecătoria Criuleni din 27 octombrie 2015 pronunțând o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 10 martie 2015 Serafimciuc Valentina a depus cerere de chemare în judecată către Rotaru Nicolae, Răzeșu Nicolae, intervenienți accesorii de partea reclamantei Cavcovschii Galina, Cavcovschii Vladimir, Bureac Petru prin care a solicitat a declara nul acordul din 09 aprilie 2008 și acordul adițional din 16 octombrie 2008, încheiat între Rotaru Nicolae și Răzeșu Nicolae privind înstrăinarea a 80,18% din bunul imobil cu număr cadastral 3114117467.01.001, situat în r-nul Criuleni, s. Bălțața.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, a aflat despre existența contractului respectiv, la 19 decembrie 2013 când, într-un alt proces de judecată, Răzeșu Nicolae la prezentat ca probă, astfel, consideră că termenul general de prescripție a fost respectat.

Ce ține de constatarea nulității actului juridic a declarat că, Rotaru Nicolae și Răzeșu Nicolae au încheiat acordul din 09 aprilie 2008 și acordul adițional din 16 octombrie 2008 privind vânzarea-cumpărare a 80,18% din bunul imobil cu număr cadastral 3114117467.01.001, situat în r-nul Criuleni, s. Bălțața, la prețul de 200 000 lei, ce reprezintă depozit, cotă-valorică a proprietarilor.

Ca probă a dreptului de proprietate asupra bunului imobil, pîrîtul Răzeșu Nicolae a prezentat decizia Curții Supreme de Justiție din 11 martie 2011, prin care s-a constatat că lui Răzeșu Nicolae îi aparține cu drept de proprietate 80,18% din bunul imobil cu număr cadastral 3114117467.01.001, situat în r-nul Criuleni, s. Balțata, iar lui Serafimciuc Valentina, Cavcovshii Galina, Cavcovschii Vladimir, Mandrabura Galina, Bureac Petru îi aparține coproprietatea în devălmășie în bunul imobil nominalizat.

Astfel, la încheierea contractului de arvună din 09 aprilie 2008 și contractului din 10 octombrie 2008, care de fapt este antecontract, coproprietarul Răzeșu Nicolae nu a executat obligația impusă de lege și nu a cerut coproprietarilor Serafimciuc Valentina, Cavcovschi Galina, Cavcovschi Vladimir, Bureac Petru, Mandrabura Galina acordul de a vinde bunul imobil, proprietate comună în devălmășie.

Respectiv, antecontractul este lovit de nulitate relativă (f.d. 3-5).

Prin hotărîrea Judecătorei Criuleni din 27 octombrie 2015 s-a admis integral acțiunea lui Serafimciuc Valentina, intervenienți accesorii Cavcovschi Galina, Cavcovschi Vladimir și Bureac Petru împotriva lui Rotaru Nicolae și Răzeșu Nicolae cu privire la recunoașterea nulității actului juridic, s-a recunoscut nul acordul încheiat între Rotaru Nicolae și Răzeși Nicolae privind înstrăinarea 80,18% din bunul imobil cu număr cadastral 31141147467.01.001, situat în r-nul Criuleni, s. Bălțata la data de 09 aprilie 2008 și acordul adițional din 16 octombrie 2008, s-a încasat de la Răzeșu Nicolae în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 6 000 lei (f.d. 136).

Nefiind deacord cu hotărîrea primei instanțe, la 03 noiembrie 2015 avocatul Litvinenco Igor, în interesele lui Rotaru Nicolae a depus cerere de apel prin care a solicitat casarea hotărîrii Judecătorei Criuleni din 27 octombrie 2015, pronunțînd o nouă hotărîre prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiată (f.d. 141).

La 09 noiembrie 2015, avocatul Chetrușca Viorel în interesele lui Răzeșu Nicolae a depus cerere de apel prin care a solicitat casarea hotărîrii Judecătorei Criuleni din 27 octombrie 2015, pronunțînd o nouă hotărîre prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiată (f.d. 143-144).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2016 s-a admis apelul declarat de avocatul Igor Litvinenco în interesele lui Nicolae Rotaru și avocatul Viorel Chetrușca în interesele lui Nicolae Răzeșu, s-a casat hotărîrea Judecătorei Criuleni din 27 octombrie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Valentinei Serafimciuc, intervenienți accesorii Galina Cavcovschi, Vladimir Cavcovschi și Petru Bureac împotriva lui Nicolae Rotaru și Nicolae Răzeșu și s-a emis o nouă hotărîre prin care s-a respins acțiunea Valentinei Serafimciuc, intervenienți accesorii Galina Cavcovschi, Vladimir Cavcovschi și Petru Bureac împotriva lui Nicolae Rotaru și Nicolae Răzeșu cu privire la recunoașterea nulității actelor juridice ca fiind neîntemeiată, s-a încasat de la Valentina Serafimciuc în beneficiul lui Nicolae Rotaru cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3 000 lei și cheltuielile de judecată, taxa de stat achitată la depunerea cererii de apel, în mărime de 4500 lei, precum și în beneficiul lui Nicolae Răzeșu cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2000 lei (f.d. 186-187).

La 02 august 2016 Serafimciuc Valentina a depus cerere de recurs prin care a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2016 cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Criuleni din 27 octombrie 2015.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, instanța de apel a adoptat o hotărîre cu încălcarea esențială a normelor de drept material, procedural prin neaplicarea legii și interpretarea eronată a legii.

În baza art. 123 din Codul de procedură civilă, reclamanta Serafimciuc Valentina a invocat ca probă al dreptului de proprietate asupra bunului imobil cu număr cadastral 3114117.467.01.001 decizia Curții Supreme de Justiție din 11 martie 2011, pronunțată în cauza civilă Răzeșu Nicolae și alții împotriva lui Seraficiuc Valentina, Cavcovschi Galina, Cavcovschi Vladimir, Mandrabura Galina, Gac Simion privind declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare, care a stabilit și recunoscut dreptul de coproprietate în uscătoria de tutut a lui Serafimciuc Valentina și al intervenienților accesorii Cavcovschi Galina, Cavcovschi Vladimir, Bureac Petru.

Astfel, instanța de apel, s-a referit la conținutul înscriirilor din Registrul bunurilor imobile și nu a aplicat prevederile art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Prin urmare, instanța de apel a constatat că recurenta nu este coproprietar al bunului imobil cu număr cadastral 3114117.467.01.001.

De asemenea, a menționat că, instanța de apel nu a dat nici o apreciere argumentelor referitoare la nulitatea relativă a actelor juridice în baza art. 351 alin. (1) și (2) din Codul civil și nulitatea absolută invocată prin prisma art. 211, 213, 217, 220 alin. (1) Codul civil.

În acest sens, a relevat că, ilegal instanța de apel a concluzionat că, reclamanta a dus în eroare instanța de fond despre cunoașterea existenței hotărîrii judecătoriale Botanica, mun. Chișinău din 19 decembrie 2003, pecum că reclamanta a indicat data cunoașterii acesteia la 29 aprilie 2014. Astfel, acțiunea civilă a fost depusă la 10 martie 2015, iar decizia Curții Spreme de Justție a fost pronunțată la 10 martie 2015, astfel, reclamanta nu putea să indice hotărîrea ca probă incontestabilă.

Un alt temei invocat este că, instanța de apel a admis ca probă o copie a acordului din 09 aprilie 2008 și din 16 octombrie 2008, nefiind prezentat originalul în acest sens.

Totodată, au invocat că, instanța de apel a încălcat prevederile art. 123, art. 241 din Codul de procedură civilă. Prin urmare deși, în antecontract părțile expres au convenit că Răzeșu Nicolae urmează să înstrăineze iar Rotaru Nicolae urmează să cumpere cota parte din bunul imobil, instanța de apel a considerat acest act juridic un antecontract, deși reieșind din intențiile părților este un contract.

Mai mult ca atât, prin contractul respectiv, s-a stabilit, că în scopul garantării executării condițiilor de înstrăinare, Rotaru Nicolae transmite lui Răzeșu Nicolae suma de 200 000 lei ca arvună, stabilind un termen limită de executare a tranzacție.

Astfel, a menționat că, este clar că părțile au încheiat un contract de vânzare-cumpărare și nu un antecontract, fără acordul coproprietarilor fapt care duce la nulitatea relativă a cestuia.

În final a relatat că, Rotaru Nicolae și Răzeșu Nicolae au încheiat acordul din 09 aprilie 2008 și acordul adițional din 16 octombrie 2008 privind vânzarea-cumpărarea a 80,18% din bunul imobil cu numărul cadastral 3114117467.01.001,

situat în r-nul Criuleni, s. Bălțata la prețul de 200 000 lei, ce reprezintă depozit, cotă-valorică a proprietarilor, contrar prevederilor legale (f.d.204-207).

La 02 septembrie 2016 avocatul Viorel Chetrușca în interesele lui Răzeșu Nicolae a depus referință prin care a solicitat a declara recursul înaintat ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 05 mai 2016.

Potrivit scrisorii nr. 15155-4 copia deciziei a fost expediată la 16 mai 2016 (f.d. 133), iar la materialele cauzei lipsește dovada de recepționare a deciziei.

Cererea de recurs a fost depusă la 01 iulie 2016, respectiv, recursul se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat în modul corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că aceste argumentul al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Serafimciuc Valentina al nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către de Serafimciuc Valentina se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari